

Μεταξὺ δύο :

- Διατί λέγονται αἱ παρήλικες μεσόκοποι ;
- Διότι ἔχουν κομμένα τὰ μέσα των . . . ἐκ τῆς ἐργασίας.

Πάσχων τις ἐκ καλαμπουρομανίας ἔλεγεν, ὅτε εὕρισκετο εἰς στιγμὰς τῆς περιόδου του, ὁμιλῶν [περὶ τῆς κ. Μινέλλη]:

— Εἶναι τῶν ἀηδῶν ἀοιδῶν ἀηδῶν.

Συναντᾶται ἐν τῇ δδῶ εἰς μικρὸς τὸ δέμας ὑπὸ φίλου του:

- Μὰ πῶς δὲν φαίνεσαι σ' τὸν κόσμον, τὸν ἔρωτᾷ οὗτος.
- Φίλε μου εἶμαι *μισάνθρωπος*.
- Ἄ! ξεύρω, τοῦ ἀπαντᾷ ὁ ἄλλος, εἶσαι *μισὸς ἀνθρώπος*.

Εἷς ἐκ τῶν γαλιζόντων νέων ἐζήτει νὰ παραγγείλῃ εἰς τὸν ῥάπτῃν του πανταλόνι ἀνοικτοῦ χρώματος.

Καὶ τῷ λέγει :

- Je veux un pantalon ouvert.
- Ἐ ῥάπτῃς τῷ ἀπαντᾷ :
- Ça dépend de votre courage.

Διηγεῖτό τις ἀνοησίαν τινα φίλου του.

— Πὲς τοῦ φίλου σου, τῷ ἀπαντοῦν, ὅτι αὐτὸ εἶναι βλακεία.

- Ὅχι δὲ, εἶναι πολὺ μεγάλη λέξις.
- Ἐ! τότε ἔπε του μιά μικρὴ λέξι, ὅτι εἶναι βλάξ.

«ΕΒΓΗΚΑΝ ΜΑΣΚΑΡΑΔΕΣ!»

Ἦτον ἡ γενικὴ ὁμιλία τὴν παρελθοῦσαν Κθριακὴν.

Κατὰ τὸ πατροπαράδοτον ἔθιμον λίαν πρῶτὴ ἐθεάθη ἡ **Καμήλα**. Περὶ τὴν μεσημβρίαν ἐθεάθησαν τὰ **ῥόπαλα**, μετὰ μεσημβρίαν οἱ **Μακεδόνες** καὶ τὸ **γαῦτάνι** καὶ τὸ ἑσπέρας ἠνάφθησαν αἱ **ῥετσινες**, ἠκούσθη τὸ **νταούλε**, ἡ **γκάϊδα** καὶ τὸ **τραγουδι**.

Μέχρι δὲ τοῦ μεσονυκτίου εἰς τὰς **ταξέρονας** ἔτραγου δεῖτο τὸ :

Κατηγοροῦν τὴ γάτα μας
Καὶ τήνε λένε γραία
Πῶ ἔχει τὰ μάτια γαλανὰ
Καὶ τὴν οὐρὰ μακρὰ
Σύρτο παναθεμάσε
Παπούτσια μὴ λυπᾶσαι.

Οἱ Κοῦχοι.

ΚΑΝ ΔΙΝΕ ΜΟΥ.

Πετᾶ κανεῖς στὸν οὐρανὸ, σὰν βρίσκειται κοντά σου.

Εἷς τὸ πλευρὸ σου ἄφησε νὰ κάθωμαι, κυρά·

Ἐφοῦ σ' ἐμένα, ἀγάπη μου, δὲν δίνεις τὴν καρδιά σου,

Κἂν δίνε μου φτερά.

Νίκος.

ΗΧΩ ΤΩΝ ΣΑΛΟΝΙΩΝ.

Ἐν Ἀρχαιολογικῇ αἰθούσῃ ἐκάστην πέμπτην χορεύουσιν.

Εἶνε ἀρχαιολογικὴ καὶ ὅμως ἐν φοβερᾷ ἀντιθέσει σφριγῶσα νεότης συγκεντροῦται ἐν αὐτῇ.

Τὴν παρελθοῦσαν πέμπτην ἦτο ἐκ τῆς κακοκαιρίας ἴσως ἀραιὰ, καὶ ὅμως πάλιν ἐμετρήσαμεν δύο ἀστέρας πρώτου μεγέθους καὶ ἓνα δευτέρου.

*

Ἦτο ἐκεῖ τὸ γλυκύτερον στόμα τῶν Ἀθηνῶν.

Λευκὴ ἐσθῆς περιέβαλε τὸ τορευτὸν σῶμα.

Ἐκ τοῦ ἀλαβαστρίνου της *carre* ἐμάντευες πολλά . . .

Ἐν δόμινον τὴν πλησιάζει, τῆς δίδει ἀνθοδέσμη.

— Μὰ, κύριε, ἀπὸ μασκαρᾶ δὲν μπορῶ, ἀπαντᾷ ἡ ὀδάλισκη ἐν μειδιάματι ἐπιδεικνύουσα ὀδοντοστοιχίας ἐπικινδυνώτερας κανοστοιχίας.

— Κυρία, τὸ μπουκέτο δὲν εἶνε μασκαρᾶς.

Ἐ ὀδάλισκη γελᾷ καὶ τὸ πέρνει.

*

Δὲν συνειθίζω νὰ χορεύω, ἀρέσκομαι ὅμως βλέπων τοὺς ἄλλους χορεύοντας.

Ἐπὸ τὸν μεθυστικὸν ῥυθμὸν βαλλισμοῦ τοῦ Στράους, ἔρχονται καὶ παρέρχονται ἐνώπιόν μου τὰ ζεύγη. Καὶ ἐνθυμούμαι τὸ τοῦ Prudhomme :

C' est comme une fuite eternelle,

C' est comme un éternel retour.

*

Πλησίον μου ἔχω τὸν Φιλοποίμενα μετὰ τὴν Γρυπαρικὴν τοῦ λίμαν.

Ἐν κόκκινον δόμινον τὸν πλησιάζει.

— Καλησπέρα, ψυχοπατέρα τοῦ Γρυπάρη.

Ἐ Φιλοποίμην σκυλλάζει.

*

Ἐν δόμινον προσφέρει εἰς τὴν ὀδάλισκην ζαχαρωτὰ (φοντάν).

— Μὰ κύριε καὶ γλυκίσματα ;

— Βλέπετε πάλιν, κυρία μου, πόσον καλοὶ εἶμεθα· ἐσεῖς *φαρμάκια* . . . κ' ἐμεῖς γλυκά.

*

Εἷς τὴν 1 καὶ 1/4 ἐφύγομεν ἀποκομίζοντες ἀναμνήσεις γλυκείας, εἰς ἃς οὐκ ὀλίγον συνετέλεσεν ἡ τῶν οἰκοδεσποτῶν εὐγένεια καὶ περιποίησης.

Ἐ αἰθούσα ἐκεῖνη ἢ ἔχουσα τὸ προτέρημα νὰ εὐχαριστῇ ὅλους τοὺς κεκλημένους, (προτέρημα σπανιώτατον ἐν Ἀθήναις, ὅπου τὸ ἓνα μᾶς βρωμᾷ καὶ τὸ ἄλλο μᾶς μυρίζει) ἦνοιξε τὰς θύρας τῆς τὴν ἑσπέραν τοῦ σαββάτου.

*

Me faire de coiffer par trente six femmes εἶπον, ἅμα εἶδον ἑνομητιαν ὑπηρετριῶν εἰς τὴν κλίμακα παρατεταγμένων πρὸς ἐπισκευὴν παραλύσαντος τινος καλλωπισμοῦ.

Καὶ ἐκείνη ὑπὸ τὸ βάρος τῶν ὑποσχέσεών του . . . τῶν στρέφει τὴν ῥάχιν.

*

— Τί εἶν' αὐτὸ πάλι ἀπόψε ;
— Ποιό ;
— Δὲν βλέπεις αἱ περισσότεραι κυρίαὶ μὲ roses φορέματα.

— Ἵδὼν νὰ μὴν τὸ ξέρωμε τάχα πῶς εἶνε τριανταφυλλιαῖς ἀπὸ τ' ἀγκάθια τους.

*

Βελουδάκι ἐδῶ, βελουδάκι ἐκεῖ, βελουδάκι, βελουδάκι.
Κάθε λαιμὸς καὶ βελουδάκι.
Ποιός ἔς τὴν χάρι τους !
Ἄν ἦτον ὁ Νίκος ἢ ἡ Ἀράχνη θὰ ἔγραφεν ἴσως !

Κυττάζω μὲ τὴν ἄκρη τοῦ ματιοῦ μου
Ἐνα ἴδων γάλα ἄσπρο λαιμουδάκι,
Κι' ἀναστενάζω, λέω μὲ τὸ νοῦ μου :
Γιατὶ δὲν εἶμαι τάχα βελουδάκι ; . . .

*

Λέγουν ὅτι ποῦ καὶ ποῦ ἐφαίνετο λευκὸν σκαρπίνιον περιβεβλημένον ποῦς, τοῦ ὁποίου τὸ σχῆμα καὶ τὸ χρῶμα ἐνεθύμιζε κολουμβώσαν νῆσαν.

Μὴ κακολογῆτε.

Τὸ πάθημα τῆς κομῆσεως ἐφόβισε τὰς κυρίας μας τόσον, ὥστε προτιμῶσι πλατεῖα παρὰ σχισμένα.

Παίζεις μὲ τῆς χιονίστρες ;

*

Ἄν ἀφαιρέσωμεν τοὺς λαυριακοὺς στολισμοὺς, οἱ λοιποὶ ἦσαν εἰς ἔκπτωσιν.

Μήπως ὀφείλεται τοῦτο εἰς τὸν συνιστάμενον κατὰ τῆς πολυτελείας σύλλογον ;

*

Κακίστη συνήθεια.

Οἱ κύριοι — πρὸ πάντων — ἐπέθετον τὰ πιατάκια ἀπὸ τὰ παγωτὰ εἰς τοὺς καναπέδες.

Τραγικὴ συνέπεια.

Εἰς μύωψ ἐπάθειν, ὅ,τι ὁ Βολταῖρος ἐκουσίως ἵνα ἐμπνευσθῆ ἐκάθισεν ἐπὶ παγωτοῦ.

Φαντασθῆτε ῥίγος !

*

Brrrrr

Εἰς ἀντιπρόσωπος τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς πίπτει μετὰ κυρίας λεπτῆς, ὠραίας, ἀξίας τοῦ ὀνόματός της.

Μήπως ἦτο οἰωνὸς πτώσεως τοῦ ἐξωτερικοῦ ζητήματος ;

*

Οὐρ ζέστη ! . . .

Αἱ παχεῖαι ὑποφέρουν τρομερὰ.

Ζήτημα.

Αἱ παχεῖαι ἠῤξανον τὴν ζέστην ἢ ἡ ζέστη τὰς ἠῤξανε ;

*

Βασίλισσα τοῦ χοροῦ εἶνε μία Πατρινή.

Εἰς βαρῶνος τῆ ὑπόσχεται πολλὰ πολλὰ . . .

— Πῶς σοῦ φαίνεται ἡ νέηλος μίς Corbett ;
— Παγωτὸν ἀγγλικὸν, ἢ Δούβσκυ en miniature.
— Καλλίτερα ἀδελφὲ, νὰ ἀνασάνη κι' αὐτὴ κομμάτι.
— Ὁ Σταμούλης θὰ ἦνε εἰς κίνησιν.

*

Μεγίστη φροντίς εἶχε καταβληθῆ περὶ τὴν διανομὴν τῆς σοκολάτας εἰς δόσεις μικρὰς ὡς λίαν θερμοκρατικῆς.

Κυρία πρὸς κύριον προσφέροντα σχεδὸν κενὴν τσάσκαν :

— Νὰ μὴν ἦναι ἀπόπιμα ;

Ἔτερος κύριος πρὸς φίλον του :

— Δὲν μοῦ λὲς ὁ Δαμαλᾶς σερβίρει τὴν σοκολάταν ;

*

Χωριστὸν δωμάτιον διὰ τὰς μεσοκόπους κυρίας.

Ἐνομίξέ τις ὅτι ἀπετέλουν τὴν tapisserie αὐτοῦ.

*

Εἰς τὸ cotillon οἱ ἄνδρες εἶχον σημαίας λευκὰς ἐφ' ὧν ἦσαν γεγραμμένα αἱ λέξεις : Paris, Vienne, St Petersburg. Ὁ φειλον δὲ νὰ εὕρωσι τὰς ἀντιστοιχοὺς τῶν χωρῶν σημαίας.

Καὶ ὅμως μία λευκὴ (ῥωσικὴ) ἀντὶ νὰ εὕρη τὴν ἀντιστοιχίαν τῆς εὗρε τὴν Αὐστριακὴν.

Μήπως διότι ἡ Ῥωσσία πρὸ πολλοῦ θωπεύει τὴν Αὐστρίαν, ἵνα τὴν ἀποσπάσῃ ἀπὸ τῆς Γερμανίας ;

*

Κρίκοι ἐρρίπτοντο κάτω, οὗς οἱ καθαλιέροι ἐπέρωι δια τῆς κίχμης τοῦ ξίφους καὶ ἐχόρευον.

Εἰς κρίκος κυλᾶ ὑπὸ τὴν οὐρὰν κυρίας.

Ὁ καθαλιέρος δὲν χάνει καιρὸν, περᾶ τὸν κρίκον καὶ ἐπὶ τοῦ ξίφους του ἀνασύρεται ἡ οὐρὰ ὀλόκληρος. Καλάλι του !

Ὁ ἄνθρωπος τὸ ἴσῃκωσε μὲ τὸ σπαθὶ του.

*

Παρατηρήθη ἡ ἔλλειψις μπουρᾶ, ἢ ἔλλειψις σουπέ.

Ἡ τάξις τῶν φαγάδων, τοὺς ὁποίους ὁ Ταιν ὡς μὴ γνωρίζων τὰς Ἀθήνας, δὲν προσέθεσεν εἰς τὰς χοροταξίας του, ἀνεχώρησαν ἀπηλπισμένοι καὶ μόλις συρόμενοι ἐπὶ τῶν ποδῶν των.

Τὸ σύνθημα ἦτο : pas de souper, σύνθημα οἰκονομικόν, τὸ ὁποῖον ὁ ἀντιπολιτευόμενος κ. Ῥικάκης ἠθέλησε νὰ ἐπιδείξῃ εἰς τὸν προσκεκλημένον του κ. Κουμουνοδοῦρον.

Domino noir-rouge.

ΠΑΝΣΕΔΕΣ.

Εἰς συναναστροφὴν εἰς καθηγητῆς τῆς φυσιολογίας ἔλεγε μεταξὺ ἄλλων ὅτι αἱ μὲν διανοητικαὶ δυνάμεις ἐδρεύουν κυρίως εἰς τοὺς προσθίους λοβούς τοῦ ἐγκεφάλου, οἱ δὲ ἐρωτικοὶ πόθοι εἰς τοὺς ὀπισθίους λοβούς.

Ἐυρεθεὶς ἐκεῖ εἰς ῥομαντικὸς εἶπεν ἀμέσως πρὸς τὸ ἀντικείμενον τοῦ ἐρωτός του :

— Διὰ τοῦτο ὅταν περιπατῶ γυρῶ πίσου ὄλο καὶ βλέπω, νομίζων ὅτι ἐρχεσαι. Τοῦτο προέρχεται διότι ὁ ἔρωξ εἶναι εἰς τὰ ὀπίσθια τοῦ ἐγκεφάλου.